

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 594/2025
13.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела лажно пријављивање из члана 334. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Љубице Бесеровац, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 741/23 од 16.04.2024. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 154/24 од 19.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 13.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Љубице Бесеровац, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 741/23 од 16.04.2024. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 154/24 од 19.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К 741/23 од 16.04.2024. године, окривљена АА оглашена је кривом за кривично дело лажно пријављивање из члана 334. став 1. КЗ и изречена јој је условна осуда којом јој је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљена у року од три године не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљена је на основу члана 264. став 1. у вези члана 262. став 1. и 261. став 2. ЗКП обавезана да суду плати на име трошкова кривичног поступка износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и остале трошкове кривичног поступка, с тим да ће суд висину трошкова одредити накнадно посебним решењем, у смислу члана 262. став 2. ЗКП, док је на основу члана 258 став 4. ЗКП оштећени ББ, ради остваривања имовинскоправног захтева, упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 154/24 од 19.03.2025. године одбијена је као неоснована жалба окривљене АА, изјављена путем браниоца, а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљене АА, адвокат Љубица Бесеровац, поднела је захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, члана 438. става 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијане правноснажне одлуке и врати предмет првостепеном суду или да преиначи побијане пресуде, тако што ће усвојити захтев и одбити оптужни предлог ОЈТ против окривљене и обавезати тужилаштво да накнади трошкове поступка окривљеној.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члана 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљене у поднетом захтеву за заштиту законитости опредељује повреде закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, члана 438. става 2. тачка 1) ЗКП и члана 439. тачка 1) ЗКП, које су законом дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости окривљене преко браниоца. Међутим, наводи захтева браниоца окривљене не садрже објашњење у чему се конкретно те повреде састоје, односно не образлаже се, на који начин су нижестепени судови правноснажним пресудама учинили означене повреде закона.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене, у делу који се односи на повреде закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, члана 438. става 2. тачка 1) ЗКП и члана 439. тачка 1) ЗКП, нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде одредбе члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева опредељење повреде, због које се захтев подноси, као и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Поред наведеног, бранилац окривљене полемише са оценом доказа које је окривљена доставила суду, истовремено износећи сопствену оцену доказа у погледу

навода кривичне пријаве и доказа достављених уз исту, у погледу медицинске документације за мајку окривљене ВВ. На описани начин, бранилац окривљене истиче да иако је окривљена поднела кривичну пријаву против брата, погрешно су првостепени и другостепени суд оценили наводе кривичне пријаве и приложених доказа и извели погрешне закључке у погледу утврђеног чињеничног стања. На описани начин, бранилац окривљене у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом, дајући своје чињеничне закључке, супротне оним утврђеним у побијаним пресудама, на који начин указује на повреду одребе члана 440. ЗКП.

Поред наведеног, бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости нумерише и образлаже и повреде закона из члана 499. став 3. ЗКП, члана 500. став 1. тачка 5) ЗКП и члана 86. ЗКП, као и повреду члана 460. ЗКП, али је не нумерише.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, као и повреде закона из члана 499. став 3. ЗКП, 500. став 1. тачка 5) ЗКП, 86. ЗКП и 460. ЗКП, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек – захтев за заштиту законитости, због чега је Врховни суд, захтев у наведеном делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић